

Tổ Điều Tra Án Đặc Biệt 2 - Chương 1

Trong phòng họp cục Công an, các cảnh sát đang họp.

“Người chết hai mươi tuổi, nữ giới, sống một mình, làm việc ở hộp đêm, ba ngày trước bị giết trong nhà, cửa sổ không có dấu vết bị cạy phá, rất có thể là người quen gây án. Sau khi đi hỏi han, chúng tôi biết được người chết lúc còn sống quan hệ giao thiệp phức tạp, rất nhiều người có động cơ gây án, cần loại trừ từ từ.” “Từ vết thương trên người người chết thì thấy hung khí là một con dao răng cưa đa chức năng.” “Vòng tay bạc người chết luôn đeo bị mất, hơn nữa trên cổ tay có vết bầm rõ ràng, hẳn là hung thủ cố tình lấy vòng tay đi.” “Người chết có một người bạn thân tên là Ely, cô gái này là đồng nghiệp của người chết, có lẽ biết rất nhiều chuyện của người chết, nhưng cô ấy không nhận điện thoại của chúng tôi, chỗ ở cũng không có người, chúng tôi định đêm nay đến chỗ làm của cô ấy tìm người.” Nơi Ely làm là một hộp đêm tên Duyệt Sắc, cô ta là nhân viên phục vụ trong quán – thật ra chính là gái bao.

Đương nhiên Duyệt Sắc là hộp đêm chính quy, không cung cấp phục vụ tình dục phạm pháp, nghiêm cấm các gái bao phát sinh hành vi tình dục với khách ở trong quán, nhưng nếu các cô tự mình đi thuê phòng bên ngoài với khách thì chính là hành vi cá nhân anh tình tôi nguyện, quán không can thiệp.

Ban đêm, Diệp Lai và Trình Cẩm đi vào cửa Duyệt Sắc, nơi này rất đông.

Tổ Điều Tra Án Đặc Biệt 2 - Chương 1

Diệp Lai kinh ngạc, “Lão đại, tại sao phải xếp hàng ạ? Việc làm ăn tốt đến thế?” Trình Cẩm quan sát một chốc, “Ngoài cửa dán áp phích sự kiện, có thể do có sự kiện nào đó mới thu hút nhiều người tới.” Hai người cũng đi xếp hàng.

Một cô gái đứng trước họ nói với bạn mình, “Cậu nhìn anh chàng kia kìa, đẹp trai quá!” Các cô đang nói tới người đàn ông trẻ tuổi tựa ở cửa quán, tướng mạo con lai, tóc đen dài hơi xoăn, áo ba lỗ đen, quần ngụy trang và boots quân đội, vừa cao vừa đẹp trai, còn có chút đồng phục mê hoặc, chọc cho các cô gái không dời mắt nổi.

“Em cảm thấy anh ta là nhân viên làm việc trong quán.” Diệp Lai nói.

Trình Cẩm liếc nhìn, “Anh ta là bảo vệ.” Người đàn ông đó hình như đã nhận ra mọi người đang nhìn mình, lướt nhìn về hướng này, ngáp một cái, quay người vào trong quán.

Các cô gái thở dài, “Ây, sao đã đi rồi.” Vừa vào quán, Dương Tư Mịch liền bị quản lý Trương gọi lại, “Tiểu Dương, sao cậu vào đây, không phải bảo cậu ra ngoài cửa à? Đứng yên là được, không cần cậu làm gì hết.” Dương Tư Mịch lời ít ý nhiều nói, “Uống miếng nước.” “À, vậy cậu uống nhanh đi.” Quản lý Trương nói xong thì đi, vừa đi vừa nói chuyện với người bên cạnh, “Tiểu Dương dáng dấp đẹp trai, được con gái thích, ra cửa đứng là thành bảng hiệu sống.” Sau khi vào quán, Trình Cẩm và Diệp Lai chia ra tìm kiếm Ely.

Ánh đèn neon trong quán xoay thành một cái kính vạn hoa, tìm người

Tổ Điều Tra Án Đặc Biệt 2 - Chương 1

trong môi trường này nhất định khó.

Trình Cẩm xuyên thẳng qua đám đông, ánh mắt có quy luật quét qua mỗi một tác không gian quán, lúc quét đến một vách tường ngăn thấp anh lần nữa nhìn thấy anh đẹp trai ở cửa quán, đối phương dựa vào vách tường, rũ mắt không nhúc nhích, hình như đang ngủ.

Một cô gái mặc đồ lấp lánh hờ hang đi ngang qua anh đẹp trai, nhìn hẩn, sau đó tiến tới hôn một cái.

Trình Cẩm bật cười, con gái thời nay đúng là to gan.

Anh đẹp trai mở mắt, đưa tay kẹp cổ cô gái, cô gái kêu thảm thiết, anh đẹp trai mơ màng chớp mắt, buông tay ra, quay người đi, cô gái sợ hãi không thôi che cổ mình.

May là hữu kinh vô hiểm, Trình Cẩm lắc đầu, dời ánh mắt, tiếp tục tìm kiếm Ely.

Dương Tư Mịch vòng qua sân khấu đi vào hậu trường, chỗ này không có khách, yên tĩnh hơn phía trước nhiều.

Trên hành lang, quản lý Trương cao gầy đang nói chuyện với một người mập mập mặc áo sơ-mi hoa, hai người đứng rất gần nhau, ghép thành con số “10”.

Dương Tư Mịch trực tiếp đi tới, lúc đi ngang qua hai người thì liếc nhìn.

Quản lý Trương cầm một túi hoa khô, túi zip nhựa trong suốt, thoát nhìn chính là trà nhài bán lẻ thường thấy trong siêu thị.

“Thứ đồ này không tốt.” Dương Tư Mịch nói một câu. Bước chân hần không ngừng, rất nhanh đã biến mất ở cuối hành lang.

Mập mạp nhìn trà nhài rồi nhìn quản lý Trương, “Anh Trương, không sao chứ?” Quản lý Trương thu hồi ánh mắt đang nhìn cuối hành lang, thân thiết khoác vai mập mạp, “Yên tâm, không sao.” “Vậy thì tốt.” Mập mạp nhét trà nhài vào túi.

“Đi, chúng ta đi uống một ly.” Quản lý Trương kéo mập mạp đi về phía trước.

Hai người ra khỏi hành lang, đụng phải một cô gái ngực to eo nhỏ, quản lý Trương khen, “Ely, hôm nay em làm tóc đẹp lắm.” “Thật hả!” Cô gái kia rất vui vẻ.

Trình Cẩm nhìn về bên này, chờ quản lý Trương và mập mạp đi khuất bóng mới đi tới, “Ely.” Ely quay đầu, cười quyến rũ áp vào người Trình Cẩm, “Chào anh nha.” “Có thể mời cô uống một ly không?” “Đương nhiên có thể.” Hai người tìm một chỗ ngồi xuống, Ely chào hàng rượu với Trình Cẩm, Trình Cẩm chọn một chai, sau đó nói, “Ely, cô là bạn Lucy đúng không? Tôi muốn tìm hiểu chút tình huống của cô ấy từ cô.” Ely thôi cười, quan sát Trình Cẩm, “Anh là cảnh sát?” Trình Cẩm gật đầu.

Tổ Điều Tra Án Đặc Biệt 2 - Chương 1

“Được rồi... Tôi đi lấy rượu đã.” Ely đi về phía quầy bar sau đó vòng qua, chạy vào hậu trường.

Trình Cẩm đứng lên, gạt đám đông ra đuổi theo.

Quản lý Trương nhìn thấy cảnh này, cầm bộ đàm lên hô, “Có người muốn gây chuyện, chạy ra sau rồi, nhanh ngăn hấn lại!” Bảo vệ trong quán đều đeo bộ đàm, kể cả Dương Tư Mịch.

Trình Cẩm đuổi tới hậu trường, nhìn hai bên một chút, bước nhanh về phía phòng nghỉ vọng ra âm thanh.

Dưới phòng nghỉ có bậc thang, lúc bước lên bậc thang, Trình Cẩm nghe thấy có người đứng trên bậc thang nói, “Đây không phải chỗ anh nên tới.” Trình Cẩm ngẩng đầu, không đợi anh nhìn rõ người đó đã nhảy xuống, một luồng khí nén đánh lên lưng Trình Cẩm, người đó rơi xuống sau lưng anh, nắm chặt vai anh.

Trình Cẩm co khuỷu tay thụi về phía sau lại bị người đó nâng cánh tay gạt về sau, đồng thời chân người đó bước tới một bước kẹp lại làm Trình Cẩm bị vấp, trọng tâm bất ổn, chỉ lát nữa là ngã sấp xuống, Trình Cẩm phản ứng rất nhanh, mượn thế xoay eo xoay người sang bên cạnh ổn định trọng tâm, cũng nhìn rõ người đó chính là anh đẹp trai kia.

Thấy là “người quen”, Trình Cẩm hơi thả lỏng, anh không muốn đánh nhau, dù sao anh chỉ đến tìm người nên có xu thế thu tay, nhưng anh đẹp trai lại ra tay rất ác, hấn lại đẩy Trình Cẩm đồng thời túm cổ áo anh,

không chút lưu tình đập anh vào tường.

Nếu bức tường bằng phẳng, người bị đập vào, chỉ cần lực độ không quá mạnh bình thường sẽ không bị thương nặng lắm, nhưng tường ngoài phòng nghỉ có đóng một đồng đinh móc.

Đầu Trình Cẩm đập trúng đinh.

Quản lý Trương và mấy bảo vệ chạy như bay tới, thấy Trình Cẩm vỡ đầu chảy máu nằm trên đất... Đây là tai nạn chết người?

Bọn họ lục túi Trình Cẩm, tìm được thẻ chứng nhận cảnh sát.

Quản lý Trương vội vàng gọi điện thoại cho ông chủ, “Anh Đạt, có chuyện rồi!” Nghe xong đầu đuôi sự việc, anh Đạt rất dứt khoát nói, “Bảo cảnh sát.” Ý là muốn giao Dương Tư Mịch cho cảnh sát.

“Anh Đạt, sợ là không được... Tiểu Dương có lẽ biết chúng ta đang bán cái gì, hôm nay cậu ta thấy hàng của chúng ta, hình như đã nhận ra vì cậu ta nói hàng này không tốt. Trước khi cậu ta tới đây có phải cũng tiếp xúc qua mặt này không?” “Không rõ, người tiến cử cậu ta chỉ nói tài nghệ cậu ta rất giỏi.” Nếu Dương Tư Mịch biết loại “hàng” đó, dĩ nhiên không thể giao hẳn cho cảnh sát.

Anh Đạt suy nghĩ, “Thế này đi, cậu ném tên cảnh sát ra ngoài, dọn dẹp quán một chút, phỏng chừng lát nữa cảnh sát sẽ đến kiểm tra...” Diệp Lai không tìm thấy Trình Cẩm, gọi điện thoại cũng không được bèn vội vàng

thông báo cho đồng nghiệp.

Rất nhanh, hai chiếc xe cảnh sát chạy đến cửa Duyệt Sắc.

Lúc cảnh sát lục soát trong quán thì nhận được tin tức con đường bên cạnh xảy ra tai nạn giao thông, người gặp tai nạn đã được đưa tới bệnh viện, trên người người đó có thẻ cảnh sát.

Mọi người chạy tới bệnh viện.

Quản lý Trương đứng trong quán nhìn theo xe cảnh sát chạy xa, gọi điện thoại cho tâm phúc của mình, “Đại Cường, Tiểu Dương bây giờ thế nào?” “Ở trong phòng.” “Các cậu nhất định phải canh giữ kỹ.” “Yên tâm đi!” Phòng bọn họ nói là ký túc xá nhân viên Duyệt Sắc sắp xếp cho bảo vệ, nằm trong khu dân cư nhỏ bình thường cách Duyệt Sắc không xa.

Một mình Dương Tư Mịch chiếm một phòng, không phải hắt hủi thụ đắc ngộ khác biệt mà là phòng hắt cực kỳ nhỏ, chỉ ở được một người, vốn là phòng chứa đồ, không có cửa sổ, nói cách khác không có đường chạy trốn nên cũng chẳng có ai trông chừng, mọi người đều ở ngoài phòng khách chơi mạt chược.

Dương Tư Mịch dựa vào đầu giường xem điện thoại, hắt gửi đi một tin nhắn: Người sao rồi?

Trong bệnh viện, đèn phòng phẫu thuật sáng rực, đám Diệp Lai ngồi ở hành lang chờ cuộc phẫu thuật kết thúc. Chỗ cửa thang máy, một người

Tổ Điều Tra Án Đặc Biệt 2 - Chương 1

đàn ông đi tới hàng lang, nhìn về phía phòng phẫu thuật, sau đó cúi đầu nhìn điện thoại, nhấn tin trả lời: Còn đang phẫu thuật, cậu ra tay nặng quá đó.

Dương Tư Mịch nhấn tắt giao diện tin nhắn, nhấn mở một biểu tượng trò chơi, lúc này, hấn phát giác trong tầm nhìn của khóe mắt nhiều thêm một thứ, ngẩng đầu, nhìn thấy người cảnh sát nghe nói còn đang phẫu thuật đang đứng cạnh cửa phòng hấn.

Đôi phương vẫn mặc bộ quần áo lúc ở Duyệt Sắc, trên đầu không quấn băng gạc băng vải gì cả.

Cổ tay Dương Tư Mịch khẽ động, trong tay có thêm một chuôi dao, chỉ cần đè nút là sẽ bắn ra lưỡi dao sắc bén.

“Anh vào bằng cách nào?” Tiếng mặt chược ào ào bên ngoài che giấu tiếng nói chuyện của Dương Tư Mịch.

“Tôi cũng không biết, đột nhiên liền ở đây.” Trình Cẩm nhớ hình ảnh cuối cùng là anh đang đánh nhau với Dương Tư Mịch.

Dương Tư Mịch đứng dậy, đi về phía Trình Cẩm, hấn nhìn đầu Trình Cẩm chăm chăm, “Vết thương của anh khỏi rồi?” Hấn giơ tay định sờ cái đầu gần như hoàn hảo của Trình Cẩm, Trình Cẩm lui một bước, nửa người lui đến cửa, hoặc nên nói là rơi vào trong cửa, giống như anh biết thuật xuyên tường vậy.

Tổ Điều Tra Án Đặc Biệt 2 - Chương 1

Cơ thể Dương Tư Mịch căng cứng, nhìn Trình Cẩm cực nhanh đụng vào tường, sau đó không dám tin đưa tay sờ tường, trước hai ánh mắt chăm chú, cái tay kia trót lọt xuyên qua tường.

Dương Tư Mịch cũng giơ tay chạm vào vai Trình Cẩm, không chạm phải cái gì cả, tựa như trước mắt trống không.

“Bây giờ anh là quỷ.” “Tôi chết rồi?” Trình Cẩm nhìn tay mình.

“Có thể.” “Anh giết tôi?” Trình Cẩm nhìn Dương Tư Mịch.

“Chắc vậy.” Trình Cẩm nhìn Dương Tư Mịch mấy giây, quay người xuyên tường đi mất.

Dương Tư Mịch mờ mịt trở về giường.

Một tiếng sau, Trình Cẩm quay lại.

Dương Tư Mịch chớp mắt, Bên ngoài vẫn đang đánh mạt chược nên có thể yên tâm nói chuyện.

“Sao anh quay lại?” “Tôi không thể cách anh quá xa, có hạn chế khoảng cách.” Sau khi đi ra một khoảng, làm cách nào cũng không thể đi xa hơn.

“Hơn nữa chỉ có anh mới có thể nhìn thấy tôi, nghe thấy tôi, người khác không được.” Lúc này, tiếng đánh mạt chược bên ngoài dừng lại, có tiếng bước chân đi về bên này, cửa bị đẩy ra, cánh cửa hướng về phía Trình

Tổ Điều Tra Án Đặc Biệt 2 - Chương 1

Cầm, xuyên qua người anh, Đại Cường đứng ngoài cửa, xuyên qua Trình Cầm mà gã không thể thấy nhìn Dương Tư Mịch, “Tiểu Dương, anh Trương cho cậu đến trang trại cá ở mấy ngày, anh đang chờ chúng ta dưới lầu, đi thôi.” Cảnh sát hẳn sẽ còn đến quán, quản lý Trương cảm thấy tốt hơn là nên để Dương Tư Mịch tránh đi.

Dương Tư Mịch tỏ vẻ không tình nguyện, “Không đi làm thì không có lương đúng không?” “Cho cậu đến đó ăn không ở không lại không thu tiền, còn muốn tiền lương!” “Cũng đâu phải tôi muốn ăn không ở không.” Nhưng Dương Tư Mịch vẫn đứng dậy.

Đêm khuya trên đường rất ít xe, Đại Cường chạy với tốc độ cao.

Dương Tư Mịch ngồi hàng ghế sau hạ cửa sổ xe xuống, thò đầu ra nhìn phía sau.

“Tiểu Dương, cậu say xe hả?” Quản lý Trương ngồi ở ghế lái phụ hỏi.

“Không, muốn hóng gió.” Thật ra Dương Tư Mịch đang nhìn Trình Cầm.

Trình Cầm như con diều bay theo đằng sau xe, nhìn được khoảng cách khoảng năm mươi mét.

Phía trước là ngã tư, đèn đỏ đang sáng, Đại Cường mắng câu thô tục, đạp chân phanh.

Trình Cầm chạy tới, xuyên qua vỏ xe, ngồi xuống cạnh Dương Tư Mịch.

Tổ Điều Tra Án Đặc Biệt 2 - Chương 1

Dương Tư Mịch nghiêng đầu nhìn Trình Cẩm, đưng tay anh đặt trên ghế, vẫn không đưng phải cái gì như trước.

Trình Cẩm thấy tay hai người chồng lên nhau, không được tự nhiên dờ tay đi.

“Tiểu Dương, thứ đồ hôm nay tôi đưa Lưu tổng, cậu biết à?” Quản lý Trương ôn hòa hỏi.

“Trước đây thấy ở phía Nam.” “Chỗ nào phía Nam?” “Còn có thể là chỗ nào? Khu Tam Bất Quản đó.” Cũng chính là Tam Giác Vàng.

Trình Cẩm quan sát qua lại quản lý Trương và Dương Tư Mịch.

“À!” Quản lý Trương ra vẻ chợt hiểu ra, “Sao cậu lại đến đó?” “Hồi đó nhỏ tuổi, làm việc ở quán cơm, một người khách tới ăn cơm gọi tôi đi làm việc kia, tôi đi, sau đó hắn lại bảo tôi cùng họ hàng hắn giao hàng xuống phía Nam. Bên đó quá loạn, ở lại hai năm thì về, sau này vẫn luôn lẩn lộn trong nước.” “Vậy hai năm đó cậu làm gì?” “Lái xe cho ông chủ, tôi học cách lái xe ở bên đó.” “Ông chủ lúc đó của cậu là ai? Nói không chừng tôi từng nghe tên.” “Hắn bảo tôi gọi hắn là Thiện gia.” Trang trại cá là farmstay anh Đạt mở, không mở cửa cho người ngoài, chỉ chiêu đãi bạn bè nên nơi này bình thường rất vắng vẻ cũng rất an toàn.

“Tiểu Dương, cậu yên tâm ở đây đi, mấy ngày nữa chúng tôi tới đón.” Quản lý Trương hứa hẹn với Dương Tư Mịch.

Tổ Điều Tra Án Đặc Biệt 2 - Chương 1

“Cảm ơn anh Trương.” Sau khi trời sáng, Dương Tư Mịch dạo một vòng trang trại, chỉ gặp được hai người, đó là một đôi vợ chồng trung niên, cơm Dương Tư Mịch ăn là do họ làm.

Sau bữa ăn, Dương Tư Mịch về phòng ngủ tiếp.

Trình Cẩm ngồi trên ghế sofa nhìn hần.

Dương Tư Mịch mở mắt, đối mặt với Trình Cẩm, đôi mắt hần trắng đen rõ ràng, trong suốt, Trình Cẩm cảm thấy mình rất khó sinh ra ác cảm với hần.

Hai người đờ ra nhìn nhau nửa ngày, Trình Cẩm mở miệng trước, “Anh biết Lucy không? Một cô gái trong quán các anh, tóc vàng, uốn xoắn, lúc thả ra dài khoảng ngang eo...” Dương Tư Mịch ngắt lời anh, “Tôi biết, cô ấy chết rồi. Anh đến quán để điều tra vụ án của cô ấy.” “Ừm. Cô ấy bị giết, chết rất thảm.” Lucy bị ngược đãi đến chết, trên người bị đâm hơn năm mươi nhát dao, ngực bị đâm nát bầy, bộ phận sinh dục còn bị nhét chai rượu, không biết là ai biến thái như vậy.

“Anh cảm thấy người ở Duyệt Sắc giết cô ấy?” “Không biết. Nghe nói cô ấy với đồng nghiệp tên Ely quan hệ rất tốt, Ely cũng làm việc ở quán anh, tối hôm qua tôi đi tìm cô ấy.” “À.” Lại là nửa ngày không nói chuyện.

“Tôi muốn tìm ra hung thủ.” Trình Cẩm nói, “Tôi cảm thấy đây là nguyện vọng của tôi, chỉ cần tìm được hung thủ, chắc tôi sẽ không đi theo anh

Tổ Điều Tra Án Đặc Biệt 2 - Chương 1

nữa.” Dương Tư Mịch chậm rãi chớp mắt, lông mi dài khẽ rung, “Tôi không ngại anh luôn đi theo tôi.” Trình Cẩm trợn mắt há mồm. Tuyệt đối không ngờ đối phương không sợ quỳ.